

blevet forelagt det samlede udvalg, der herefter i en række afsluttende plenarmøder har taget stilling til arbejdsudvalgets forslag samt til spørgsmålet om de almindelige butikslukketider, herunder week-endlukningen. Udvalget afgiver herefter nærværende betænkning med tilhørende forslag til lukkelov.

Udvalgets arbejde er foregået i en tid, da krigens eftervirkninger endnu spores tydeligt på en lang række områder, og ikke mindst med hensyn til spørgsmålet om butikernes lukketider. Disse er således endnu reguleret ved midlertidige bestemmelser, og varemangelen i forbindelse med vanskelighederne ved at skaffe medhjælp har medført, at de næringsdrivende i større eller mindre omfang lukker tidligere end påbudt. Medens næringsdrivende før krigen nu og da idømtes bøder for at have holdt deres butik åben længere end tilladt, er forholdet nu det omvendte, at det er blevet lidt af et problem at få de næringsdrivende til at udnytte de tilladte åbningstider fuldt ud. Som det var at vente under disse forhold, er de fleste af de ønsker, udvalget har modtaget fra næringsdrivende, gået ud på at opnå en indskrænkning af de tilladte åbningstider, medens de næringsdrivende i lukkelovskommissionen af 1938 gav udtryk for store betænkeligheder ved at gå med til en indskrænkning af de tilladte åbningstider og bl. a. henviste til, at en indskrænkning af åbningstiderne ville medføre fare for en væsentlig forøgelse af antallet af overtrædelser af lukkeloven. Udvalget har imidlertid under sit arbejde bestræbt sig for at se bort fra disse særlige forhold, som formentlig i det væsentlige vil forsvinde, når forsyningen med varer bedres, og har i overensstemmelse med den det pålagte opgave udarbejdet et forslag til en kommende, varig lukkelov, som skal kunne afløse den nugældende midlertidige lovs bestemmelser.

De øjeblikkelige særlige forhold, der ofte har beredt forbrugerne store vanskeligheder gennem kollektive ferielukninger, fuldstændig lukning af butikkerne i en branche på bestemte ugedage, lukning tidligere på dagen end påbudt i loven, middagslukning m. v. har dog givet anledning til, at man for første gang under arbejdet med at tilvejebringe forslag til en dansk butikslukkelov har diskuteret spørgsmålet om at forlade lukkelovgivningens hidtidige princip, hvorefter det er de næringsdrivende tilladt at holde deres butikker åbne på de af lukkeloven fastsatte tider, og gå over til en lovgivning, som på byder de næringsdrivende at holde åbent i bestemte tidsrum. Da det vil stride mod dansk tradition at indføre en sådan egentlig arbejdspligt for de næringsdrivende, og da overholdelsen af en sådan ordning vil være vanskelig at kontrollere, og påbudet alligevel måtte gennemhulles af et antal dispensationsbestemmelser, som vil være vanskelige at afgrænse, og da endelig forholdene på dette område må antages at ville bedres, når vareforsyningen bliver rigeligere, har udvalget ment, at man principielt bør blive stående ved det hidtidige system, hvorefter loven kun fastsætter tilladte åbningstider. Erfaringerne fra de senere år har imidlertid vist, at navnlig kollektivt gennemførte ferielukninger med samtidig lukning af alle butikker i en bestemt branche indenfor samme kommune eller bydel og endvidere også en tilsvarende branchevis gennemført fuldstændig lukning på bestemte ugedage ofte virker meget generende for forbrugerne. Gennem vedtagelser af denne art vil erhvervsorganisationerne i et vist omfang kunne gøre lukkelovens regler illusoriske, således at de indkøbsmuligheder, loven har søgt at sikre forbrugerne, alligevel ikke står til rådighed, og et flertal indenfor udvalget har derfor i § 14 i det til nærværende betænkning hørende forslag til lukkelov som noget nyt indenfor dansk lukkelovgivning foreslået indførelse af bestemmelser til værn for forbrugerne mod kollektive ferielukninger og kollektive lukninger på bestemte ugedage.

Bortset fra de nævnte nye bestemmelser har udvalget ved sit arbejde som nævnt lagt navnlig den af lukkelovskommissionen af 1938 udarbejdede betænkning med tilhørende